

РЕШЕНИЕ

№ 7066

гр. София, 31.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1218** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Ингилизов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.348 от НПК, вр. с чл.208- чл.228 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. М., чрез адв.Ц. И. срещу Решение №5767 от 12.12.2023 г. по Н.А.Х.дело № 20231110209045 по описа на Софийски Районен съд 105-ти наказателен състав, с което е изменено НП № 8124/05.04.2023 г., издадено от Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗП на Д. Д. М., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4 000,00 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намален размера на наложената глоба от 4 000,00 /четири хиляди/лева на 1 000,00 /хиляда/ лева.

Претендира се отмяна на решението поради неправилност и незаконосъобразност, като се сочи неправилно не са отчетени съществени процесуални нарушения при издаването на НП, които са ограничили правото на защита на жалбоподателят. Иска се пълна отмяна на процесното НП. В съдебно заседание не се явява, в постъпила молба от процесуалния му представител се излагат идентични искания.

Ответникът- Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ е подал отговор на касационната жалба, като излага аргументи за потвърждаване решението на СРС и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор С., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Касационният съд, като извърши преглед на обжалваното съдебно решение, във връзка с касационните основания по чл.348, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), констатира следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения законен срок и от страна по първоинстанционното производство, за която решението е частично неблагоприятно, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел следната фактическа обстановка :

На 08.03.2023г., около 14:40 часа, на път II-18, км. 24+500, с посока на движение от Чепинци към Л. жалбоподателят Д. Д. М. управлявал товарен автомобил марка „М.“, модел „ТГС“, с рег. [рег.номер на МПС] , с четири оси, с две управляеми оси, извършвайки превоз на товар (пясък). Жалбоподателят М. бил спрян за проверка от Н. М. А. и Б. К. П. — инспектори при Агенция „Пътна инфраструктура“. При проверката било установено, че жалбоподателят извършва превоз на пясък, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата. При направеното измерване с техническо средство - електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на пътно превозно средство, модел DFW-KR № 118807 и ролетка № 1313/18/ (5м.) било констатирано, че при измереното разстояние между осите 1,40м., сумата от натоварването на ос на двойната ос на превозното средство е 29,535 тона при максимално допустимо натоварване на оста от 19 тона.

При така развилата се фактическа обстановка инспекторите на Агенция „Пътна инфраструктура“ счели, че жалбоподателят М. извършил административно нарушение. На същия ден Н. М. А. съставил акт за установяването на административно нарушение № 0009536/08.03.2023г. в присъствие на жалбоподателя М. и на Б. К. П.. На същия ден препис от акта бил връчен на жалбоподателя, който не депозирал възражение срещу съставения акт.

На 05.04.2023г. В. Б. А. - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ издала наказателно постановление № 8124/05.04.2023г., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗП на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4 000,00 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

На 20.06.2023г. жалбоподателят М. депозирал жалба срещу издаденото наказателно постановление.

Съдът е изложил аргументи за наличие на нарушение и правилното му квалифициране, както и за липса на съществени процесуални нарушения и маловажност на случая. Изложени са аргументи и защо следва да се измени размера на наложената санкция, като с оглед на тези съображения е изменил оспореното НП и е намалил размера на санкцията на минималния такъв.

Настоящия съдебен състав счита, че фактите по делото са били правилно установени от СРС и е приложен правилно материалния закон. Изложените аргументи от СРС се споделят напълно от настоящата съдебна инстанция, която препраща към тях.

Касационният състав намира, че деянието правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП - нарушена е въведената от законодателя обща забрана без разрешение на администрацията, стопанисваща пътя, да се извършва движение на извънгабаритни и тежки ППС в обхвата на пътя. Безспорно са доказани съставомерните елементи на нарушението: а) процесното ППС има характеристики на извънгабаритно по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г. – то е "тежко", тъй като при извършеното измерване е установено, че сумата от натоварването на ос на двойната ос на ППС е 29.535 тона, при максимално допустимо натоварване на оста от 19 тона съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3, б. "в" от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ ; б) липсва съответно разрешение за движението му по републиканските пътища; в) проверката е извършена на път от републиканската мрежа.

В чл. 26, ал. 2 от ЗП е указано, че за дейности от специалното ползване на пътищата се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства без разрешение. Понятието "Специално ползване на пътищата" по § 1, т. 8 от ДР на ЗП включва използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари.

При съвкупното тълкуване на горесцитираните норми от Наредба № 11/03.07.2001 г. и от Закона за пътищата става ясно, че понятието "без разрешение" включва както случаите на движение на извънгабаритни, вкл. тежки ППС без документ за заплатена дължима такса, когато попадат в допустимите извънгабаритни норми по чл. 14, ал. 3, във връзка с чл. 8, ал. 5 от Наредбата, така и движението на извънгабаритни ППС без издадено разрешително в останалите случаи.

В разглеждания казус се установява, че към момента на проверката, касаторът е осъществявал движение с тежко ППС без за това да има издадено разрешение и без да е заплатена дължимата пътна такса. Именно като водач на моторното превозно средство, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил без надлежно издадено разрешение, касаторът е извършил нарушението. Той е физическото лице, извършител на нарушението по смисъла на чл. 53, ал. 1 от ЗП. За превозача е задължението да осигури разрешителното, но за водача тежи задължението да осъществи превоза при спазване на изискванията на закона, включително да разполага с издадено разрешително. Неизпълнението на това задължение от страна на водача обуславя отговорността му по чл. 53, ал. 1 от ЗП.

Отделно от казаното дотук следва да се посочи, че няма противоречие в НП по отношение на това дали е констатиран превоз на неделим товар или не. Това е така, тъй като пясъкът очевидно е субстанция, която не попада в приложното поле на § 1, т.14 от ДР на НАРЕДБА № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, доколкото е материал, който може да бъде натоварен в изискуемото и максимално допустимото количество без да създава допълнителни разходи или би породило риск от нанасяне на вреди. Същевременно с оглед размера на субстанцията физически не е възможно всяка песъчинка да бъде разделена на две, което по законите на физиката прави пясъка неделим материал. Последното обаче не значи, че този материал следва да се характеризира като неделим товар и е налице соченото нормативно изключение.

Ето защо, като приема за доказано нарушението и излага мотиви за изменение единствено размера на санкцията, районният съд постановява решението си при правилно прилагане на закона. Респективно, решението на районния съд е правилно и като такова следва да бъде потвърдено, а подадената жалба следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на делото основателно е искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27 „е“ от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80,00 до 150,00 лева. Съобразявайки продължителността на производството и неговата сложност, съдът намира, че на Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.2, предл.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение №5767 от 12.12.2023 г. по Н.А.Х.дело № 20231110209045 по описа на Софийски Районен съд 105-ти наказателен състав.

ОСЪЖДА Д. Д. М., е ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80,00 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....